



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Calvinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

Cap. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

CAP. IIII.

4. *Factus est numerus virorum quinque millia.*

EX TENVAT hanc cōuersionem Cal-
 uinus dicens: *Quum addit Lucas, nume-*
rum credentium circiter ad 5. millia cre-
uisse, id potius de tota Ecclesia quàm de
noua accessione intelligendum est. Quasi verò aut
 Lucas quotidianas accessiones subducto
 calculo annotauerit, aut textus ipse disertè
 non loqueretur *de ijs qui audierunt uerbum*, id
 est, Petri hanc secundam concionem, aut
 denique difficilius credendum sit in 2. con-
 cione 5000. fuisse conuersa quàm in prima
 concione 3000. Sed hæc est Caluini incredu-
 litas. Recordor hoc loco quid in Anglia
 nostra me adolescente contigerit. Quum
 prima illic in religione innouatio fieret,
 linguaque vernacula omnia in Ecclesijs le-
 gi cœpissent; Minister quidam historiam
 Euangelicam legens de quinque millibus
 hominum ex 2. piscibus & 5. panibus à
 Christo saturatis, pro quinque millibus le-
 git quingentos. Erroris ab astante adituo
 admonitus, Tace, inquebat: bene se res
 habet si vel quingentos tam paucis panibus
 ac piscibus saturatos fuisse, populus iste cre-
 dat. Talis est hodie Calvinistarum fides.

Caluini
 incredu-
 litas:

12. *Non enim est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub cælo datum hominibus, in quo oporteat nos saluos fieri.*

Christus
solus
quomo-
do salutis
causa.

SVa hîc aspergunt venena hæretici: *Hæc Exclusiva*, ait Bullingerus, *omnia semel tolluntur, quibus hæctenus salutem tribuimus, vota monastica, Missæ, Idola, Merita, Indulgentiæ, Diuorum cultus, in quibus omnibus nulla est salus. Calvinus quoq; in hûc locû: Si probè omnium animis etiam hodie insideret hæc doctrina, sedata essent tot de salutis causis controuersia, quibus hodie vexatur Ecclesia. Fatentur Papistæ nobiscum salutem non nisi in Deo esse: sed mox innumeras eius querenda rationes sibi fabricant. Petrus autem ad solum Christum nos reuocat. Negare quidem prorsu non audent illi, salutem nobis per Christum conferri; sed dum tot adminicula consingunt, vix centesimâ salutis partem illi faciunt residuam. Atqui salus in solidum ab eo petenda erat. Alia enim omnia media dum palam excludit Petrus, perfectam integramque salutem, non aliquam dumtaxat partem, in solo Christo statuit. Ita multum abest quin hanc doctrinam teneant. Hæc ille: sed totam vtriusque hæretici insulsam & pestilentissimam cauillationem vno Pauli verbo refellimus: *Christus per passionem cõsummatu*, factus est causa salutis omnibus obtemperantibus sibi. Ita salus quidem à solo Christo est, sed illis qui Christo obediunt. Atqui docet nos scriptura, illa omnia Christum à nobis flagitare,*

Hebr. 5.

Salutis
media
multa à
Christo
tradita.

flagitare, vel certè illa nobis commendare, quæ hæretici isti tanquam salutis media repudiant. Commendat Christus vota monastica, dicens, *aliquos se castrare propter regnum Dei*. *Missam instituit dicens, Hoc facite in meam commemorationem*. Idola nescit Ecclesia Catholica. Merita docuit dicens: *Pater tuus, qui videt te in abscondito, reddet tibi*. Indulgentias docuit Apostolus Christi Paulus: *Ego quod donavi, si quid donavi, propter vos in persona Christi*. Diuorum cultus & inuocatio non magis sanæ doctrinæ repugnat, quàm mutua viuientium apud Deum intercessio & oratio, quam ipse Paulus studiosè expetit. Denique in solò Christo salus nostra est, quia quicquid præterea ad salutem valet, per Christum eiusque merita valet. Alioquin iuxta horum hæreticorum sententiam, nec Sacramenta, nec oratio, nec inuocatio, nec vllum opus bonum, nec ipsa fides hominì in Christum credenti vllam salutis partem adferunt, inania & superuacanea sunt.

19. *Si iustum est in conspectu Dei, vos potius audire quàm Deum, iudicate.*

Est vox Ecclesiæ ad homines profanos & infideles, quales iam isti erant, nò amplius Synagoga. Sed non est vox subditi ad legitimum superiorem in eo rerum genere quo subijcitur, multo minùs hæretici contra Ecclesiæ iudicium, vt ad Scripturæ regulam illud

Homines
pot' quã
Deus quo
modo nò
audiendi.

iam illud exigat: videlicet prout ipse Hæreticus Scripturam interpretabitur; quod contra Caluini hoc loco venena annotandum. Perridiculè enim, non impiè tantum, sic ad hæc verba scribit: *Hoc opere pretium est notare, quòd Dei auctoritatem sacerdotum decrevis Apostoli opponunt. Quod intempestivè fieret, nisi Deo aduersi essent, qui tamen aliàs ordinarij erant Ecclesiæ Pastores. Plus etiam exprimunt Apostoli, nempe obedientiam quæ malis & infidis Pastoribus desertur (vtcumque legitimum Ecclesiæ regimen obtineant) esse Deo contrariam.* Hæc ille. Quàm autem hæc non impiè tantum cõtra legitimam Pastoribus præstandam obedientiam, sed etiam ridiculè & absurdè de sacerdotibus Synagogæ iam deiectæ & abolitæ à Caluino dicantur, quia in Antidotis nostris Euangelicis latè nuper exposui, ad eum locum lectorem remitto.

Ad cap.
Ioann. 16
verf. 2.

20. *Non enim non possumus quæ audiuimus, & vidimus, non loqui.*

HÆC quoque verba audaciam & peruicaciam hæreticorum nihil iuuant. Verba sunt eorum præcipuè quibus loquendi ac docendi munus ex officio & vocatione legitima incumbit; quales Apostoli erant, qui ita loquebantur. Debèt etiam verba esse cuiusuis fidelis, quando vel à legitimo Iudice, vel etiam à fidei hoste, aut alio quouis, in periculo scandalosi silentij, de fide interrogatur.

rogatur. Sed eos qui currunt nemine mit-
tente, ista verba ad currendum non pro-
uocant.

32. *Erant illis omnia communia.*

Sapienter obseruat S. Augustinus Chri-
stianorum ex Iudæis & Gentibus hoc in
loco discrimen. *Iudæi, inquit, quia proximi spi-*
ritualibus fuerunt, quia in signis carnalibus, quorum
spiritualem intelligentiam nesciebant, vnum tamen
didicerunt venerari æternum Deum, tam capaces
extiterunt Spiritus Sancti, vt omnia sua venderent,
eorumque precium indigentibus distribuendum an-
te Apostolorum pedes ponerent, seque totos dedica-
rent Deo. Non enim hoc vllas Ecclesias Gentium fe-
cisse scriptum est, quia non tam propè inuenti erant,
qui simulachra manu facta Deos habebant. Hæc
ille. De hac communi vita, quæ postea ad
paucos transijt monasticam vitam ample-
ctentes, multa alibi Augustinus scribit in
Psal. 75. ad illa verba, Vouete & reddite Do-
mino Deo vestro, & in Psalmum 93. ad vers. 1. &
serm. 25. de verbis Apostoli. Corruptunt
hunc locum hæretici; & dum Anabaptistas
refellunt, qui omnibus Christianis hoc vitæ
genus necessarium esse præposterè dogmati-
zant, verum totius loci sensum peruertunt.

Ius & proprietatis possessionis (ait Pomeranus)
manebat in domino possidetis. Coniuncti erant vt
amici solent, quibus omnia sunt communia, ait Bul-
lingerus. Liberaliter inter se viuebant, vt opes,

D 5 fortunas,

De doct.
Christ. l. 2.
cap. 6.

Monasti-
ca vitæ
origo.

Proprie-
tatis ab-
negatio
ab hære-
ticis ne-
gata.

fortunas, consilia, & studia inter se conferrent. Quibus subscribens Calvinus, quod Lucas ait, Nemo eorum, quæ possidebat, aliquid suum esse dicebat, sic exponit: Nemo sibi privatim suum habebat, ut eo solus fruere alij neglectis; sed prout necesse erat, parati erant in commune conferre. Est ergo hæreticorum sententia, primos Christianos, manente bonorum suorum proprietate, in eorum communicatione liberales fuisse. Sed multis modis hæc corruptela refellitur. Primum, quia agrorum & domorum possessores omnia vendebant, & ad pedes Apostolorum ponebant. Sic non solum dominium translatum est, sed & usus fructus ipsa distributio. Deinde, sic erant omnia communia, ut nemo suum aliquid esse diceret: ergo aut nulla mansit proprietas, aut metuebantur. Tertio, Ananias & Sapphira damnantur proximo capite quia fraudarunt de precio agri, aliquam partem sibi retinentes. At nulla fraus est, quod suum est, retinere: nulla ergo mansit proprietas. Quarto, Petrus Ananiam dixit, *venundatum erat in tua potestate*, scilicet antequam ad pedes Apostolorum precium deponeret: ergo precio iam deposito, non erat amplius in eius potestate. Quinto, Gertium Ecclesie in eleemosynis erga pauperes Christianos erant valde liberales, ut Paulus docet ad Rom. 15. Atqui quod hic Lucas scribit, nullas Ecclesias Gentium fecisse D. Augustinus loco citato verissimè scripsit.

C A P.

Proprietatis ab.
negatio
probat.

1.

2.

3.

4.

5.